

бѣлѣжкѣ за хатѣрътъ на г-жѣ Порое) че той е благороденъ.

— Благороднѣйшій, моля, приповтори важно г-жа Порое.

— Благороднѣйшій, каза пакъ г. Ловепенъ, като прие туй извъртаніе на думѣтъ; но благороднѣйшій който не ми аресва.

— Нито на мене, отговори, г-жа Порое. Такъ визъ худародни благороднѣйшіи наскачахъ на срѣдѣ въ прѣминѣлото столѣтіе отъ Англійскыѣ обори да започнѣтъ революціѣтъ.

— О! възгласи догматически г. Ловепенъ, ако да бѣхъ започнали само революціѣтъ то пакъ щѣхъ да бѣдѣтъ достойны за прошкѣ.

— Наистинѣ, господине, възгласи, г-жа Порое, говорите за вашѣ смѣткѣ. Но нека, не е работата за това, продължавайте.

— И тѣй като видѣхъ, подкачи пакъ г. Ловепенъ, че всички сматрахъ тѣзи свѣтѣ като смърть, потърсихъ почтено и законно срѣдство, ако не за да зедемъ ный назадъ думѣтъ си, а то поне да си ѣмъ земята той. А това бѣше толкозь повече праведно, понеже г. Бевланъ въ отшествіето ми като злоупотрѣбилъ неопытностѣтъ на достойнѣтъ ми пріятелѣ, г-жѣ Ларокъ и слабостѣтъ на събрата ми отъ ближното село, подвоюилъ си ползы повече отъ колкото му ся стои. И тѣй безъ да ся отдалечѣ отъ буквѣтъ на спогодѣтъ, извършихъ да прѣиначѣ чувствително